

amplifices. et illustres in dies. quatenus se te rectore te duce. te pastore iustis et optimis
se gubernatam legibus letetur. gloriatur et gratuletur sibi in euum. tua quoque reuerendis
suma paternitas presenti gaudeat felicitate. et eterna in celis iocunditate atque beatitudi-
ne expleto certamine. cur suorum bonis presuli consummato perfruatur. Amen.

Continetiam huius operis subiecta monstrabunt.

In primis prefatio premititur ciuitatis Hierusalem ac sancte terre finitime. quon-
dam promissionis appellate comendaticia. plures eius preclaras ostendendo preter et
supra ceteras excellentias et precipuas prerogatiuas. unde et ex ea veluti termino ad
quem motus est profectio in eam eminentior coniungitur et dignior merito comprobatur.
Fructus etiam sancte huius peregrinationis quosdam ipsa prefatio prosequitur. intentio
nemque explicat auctoris et operis diuisione ut patet intuenti.

Deinde processus Hierosolymitane peregrinationis de loco ad locum ordinate et
eramusum communi et vulgata deducitur narratione. et tum litteris et scripturis. tum ima-
ginibus et figuris. potiores ille ciuitates et loca quibus inter proficiscendum comunius
applicatur terra marique. ad intellectum et sensum describuntur videlicet.

Primum omnium inclita ciuitas venetiaru tanquam terminus a quo intrantibus mare.
Deinde ciuitas parentina que a venetijs leucis comunibus siue miliaribus italicis di-
stat centum.

Deinde vrbs Corfona que octingentis.

Deinde Rodona que mille et centum.

Deinde Joppen siue Japha que bis millenis. Ubi peregrini ad terram de mari egres-
dientes. per Rama oppidum usque Hierosolymam per. xl. leucas in asinis pergunt. Et ita
a venetijs usque Hierusalem sunt bis mille et quinquaginta milia italica et quadraginta. Cetera vero
minores vrbes et insule omnes suis in locis proprijs duntaxat nominibus designan-
tur. Ex vero insignis et potens ciuitas Ragusina quingentis distans a venetijs leucis
suo loco non est hic effigiata. ad cuius portum etiam comuniter solet applicari. Id cause
est quia nimio ventorum impetu et vi inde proiecti. ac celeriori cursu alio delati. illac ne
quiuimus propinquare. quo accidit ut nostros subterfugerit oculos et obtutus.

Inter insulas vero plurimas quas pretergredi oportet inter nauigandum tres precipue
ceteris preclarioribus hic habentur figurate et designate. videlicet Landia que a venetijs
mille leucis italicis distat. Rhodum que mille quadringentis. et Cyprus que mille se-
pingentis. Reliquae duntaxat numerantur et nominantur suis in locis. Porro loca
sacra intra Hierosolymam. et que ciuitati de vicino adiacent de quibus crebrius in sacra
fit pagina mentio. et in quibus queque memoratu digna patrata leguntur. specialibus ef-
figiantur figuris cum notulis declaratorijs et remissionibus oportunis ad veteris vel
noui testamenti passus.

In secunda parte prime huius partis principalis. determinato de locis. agitur ordi-
ne congruo de incolarum siue indigenarum locorum eorundem. et preter tum sacrorum mo-
ribus ritibus legibus et sectis. Et primum omnium de sarracenis quorum ut magis pa-
teat error et damnatissima secta.

De eorum pseudo propheta et pestifero seductore Mahumeto. longa et propria texi-
tur historia. tractans videlicet.

De eius ortu et natiuitate. De eius detestabili vita et conuersatione.

De eius prophane legis initio et promulgatione.

De eius infelici morte et indubia damnatione. Et tandem compendiosa quedam sed no-
tabilis et matura annectitur mahumetice secte et perfidie improbatio. vbi multa haud
cotentenda inseruntur dogmata. potissimum contra illam epicuream paradysum quam ipse
mahumet suis predicauit sectatoribus et promisit. Inde agitur breuissime. de Iudeis.
Brecis. Sirianis. Jacobitis. Nestorianis. Armenis. Scorgianis. Indianis. Maro-

nitis. Et eorum omnibus erroribus ceremonijs et ritibus. Adiunguntur quoque cul-
libet sue proprie littere siue characteres quibus vtuntur vel scribendo vel loquendo ipse na-
tiones. In fine eiusdem tractatus orationum quedam additur miserum et miserabile
orientalis ecclesie status modernum deplorans. Sed et disputatio quedam seriosa et gra-
uis contra eos qui vnumquemque in sua fide lege vel secta credunt posse saluari. Postre-
mo de veris catholicis latinis qui per pauci sunt Hierosolymis fit memoria cum lame-
tatione quadam lugubri super desolatione ecclesie dei sancte. et exhortatione ad principes
orthodoxos eos ad ecclesie fideliorum contra perfidos defensionem animando. Cuius
rei gratia in calce visio quedam terribilis Carolo quodam imperatori ostensa. annota-
tur ex speculo historiali Vincentij beluacensis sumpta.

In secunda huius operis parte principali de secunda agitur peregrinatione ab Hieru-
salem per vastam solitudinem in monte Synai ad diuam et inclitam sanctamque virgini-
tam et matrem katherinam. Cui etiam commendaticia quedam antefertur prefati-
cula sicut et priori. Deinde perfectionis ipsius ordo et processus ab Hierosalem vsque
in Bazera ciuitatem. et inde per desertum vsque Syna describitur. vbi et loca sacra sin-
gula in montem dei oreb et Synai ex ordine explanantur et debitis notulis elucidantur.

Tandem regressus ex monte Synai per ortum balsami in Batharea villa existens
tem. et per Chayrum babiloniam ciuitatem sacracenorum potentissimam et maximam. vbi
rex iporum Soldanus residet. et inde per Aylum paradisi fluium nobilissimum vs-
que in Alexandriam quondam gloriosam urbem. vnde et venetias reditur nauigio. vbi
etiam de constantinopolitane urbis excidio et expugnatione digressiue agitur. ordinata et
oportuna explicatur narratio. Et in fine omnium quedam ponuntur scitu necessaria his
qui forte has volent in futuro deuotionis gratia subire peregrinationes. quos fructu mul-
tiplici spirituali baud dubium inde ditandos altissimum saluos conducat et reducat. Amen.

Prefatio in opus transmarine peregrinationis ad Venerandum et gloriosum sepulchrum dominicum in Hierusalem eius tum laudes tum fructus paucis attollens. intentionemque exprimens auctoris et operis diuisionem. Incipit feliciter.

Sancte et salubris perfectionis atque peregrinationis transmarine Hierosolymitane laudes amplissimas. etiam dignitate. et preclaras vtilitates cupiens hac commendaticia extollere oratione. ita paucis vtendum censui quo morem geram lectori. vt habeam nihilominus rationem dicendis quo orthodoxorum deuota pectora in eam prius fortassis inclinata. etiam atque etiam faciam inclinatio. Atque in primis hinc

mibi arbitror exordium. quod cum perspicuum sit iuxta philosophicam assertionem a termino ad quem motum accipere specie et ratione atque etiam dignitate. Hinc ex terre sancte super cunctas preeminencia/huius peregrinationis laus et conditio nobilis venit. haud dubium metienda primum. quod obrem si vel summotenus attigero magnam excellentiam maiorem pre ceteris prestantiam. maximam prerogatiuam sancte illius ciuitatis Hierusalem. et terre finitime (tamen si suapte pernotissimam) non mediocrem. immo per eam vestigio proximam. in eam rem fecisse me accessione plurimamque absoluisse commendationis partem. haud iniuria existimabo. Gloriosa sane de ea ciuitate dicta sunt ab olim. per salmista teste. dicuntur